

فهرست مطالب

- سخنی با خواننده ۷
- گفت وگوی اول: چرا جامعه‌شناسی خودمانی ۱۳
- گفت وگوی دوم: سیری در زمینه‌های اجتماعی ۴۵
- گفت وگوی سوم: در مباحث سیاسی و اقتصادی ۷۹
- گفت وگوی چهارم: حواشی ۱۰۳
- گفت وگوی پنجم: عدالت و آزادی ۱۲۳

گفت وگویی اول

چرا جامعه‌شناسی خودمانی

- خوب، آقای نراقی، شما چندسال قبل با ارائه‌ی «جامعه‌شناسی خودمانی» به صورت جدی و علنی وارد حوزه‌ی فرهنگی جامعه شدید، پس اگر اجازه می‌فرمایید گفت وگویی امروز را با «چرا» نگارش همین کتاب شروع کنیم. - باشد، شروع می‌کنم. طرح سؤال مربوط به شماست.

- ایده‌ی یک چنین کتابی از کی به ذهنتان رسید؟

- تاریخ دقیقی قطعاً نمی‌توانم برای آن تعیین کنم. افکار هر انسانی به تدریج شکل می‌گیرد، اما اگر به هر حال اصرار داشته باشید که برای آن تاریخی تعیین کنم، حدود سال‌های شصت و شصت و یک بود که کم‌کم سرخوردگی‌ها بروز می‌کرد و رؤیاهای شیرین اواخر سال ۵۷ آرام آرام داشت به نشدنی‌های دست‌نیافتنی و تلخ‌کامی تبدیل می‌شد؛ این جنگ تحمیلی هم که قوز بالای قوز همه شده بود. یادمان نرفته، روزهای واقعاً سختی بود. همه سعی می‌کردیم به نوعی روحیه‌ی مان را بالا نگاه داریم اما شوخی نبود؛ جنگ بود و مرگ. اگر بگویم درصد چشمگیری از سکنه‌های زودرس این روزها محصول همان اضطراب‌ها و هیجان‌ها است، سخن گزافی نگفته‌ام. دشمن آمده بود داخل خانه. جای گله و شکایت آشکار نبود. البته بگذریم که همان موقع هم از معدود کسانی بودم که به اتفاق تنی چند کتباً اطلاعیه دادم که با نحوه‌ی مدیریت این